

EL LLENGUATGE

*El darrer
sojorn*

L'ús que alguns fan del verb «morar», que és un castellanisme, pot menar a la construcció de frases com «On moren?», quan precisament allò que es vol dir és *On viuen?* Efectivament, els verbs del català equivalents del verb del castellà «morar» —o dit altrament, les formes correctes amb què cal substituir el barbarisme «morar» —són *viure, residir, habitar, sojornar, estar-se*, etc. En exemples com el que hem indicat, segurament que l'homonímia amb les formes del verb *morir*, que origina una confusió de sentit tan marcada, faria rebutjar decididament l'ús del verb «morar». Però això ja no s'esdevé en frases amb el verb en d'altres temps i així hom pot dir «Moraven en una casa molt gran» sense por de confusió de significat. Els diccionaris de barbarismes —els que hem consultat— no recullen aquest castellanisme. No és que el seu ús sigui gaire freqüent, però no deixen d'incórrer-hi de tant en tant alguns escriptors incipients, o dit potser d'una manera més precisa, els qui s'inicien en el conreu de la literatura seguint especialment models del castellà.

En canvi, els diccionaris de barbarismes, encara que no tots, recullen en el seu articulat el substantiu derivat del verb «morar», és a dir, «morada», de què hem per tant de deduir que és més habitual que no pas el verb. I, és clar, proposen com a formes substitutives *casa* més alguns dels seus nombrosos sinònims com *habitable* i *mansió*. Hi podríem afegir fàcilment *llar, residència, estatge, posada, sojorn, habitació, domicili*, i potser encara algun més, car la forma «morada» reuneix els dos significats «casa o lloc on hom habita» i «el

fet de residir o posar en un lloc determinat». Com que, a causa de l'ús literari que es fa d'aquest terme, hom el sol associar a una casa més aviat fastuosa i senyorial, el terme *mansió*, tal com proposen els diccionaris de barbarismes que recullen aquest cas, és molt adequat per a substituir «morada». Hi ha, però, una frase estereotipada, encunyada pel llenguatge periodístic, en què s'usa aquest nom del castellà per a designar, com a eufemisme, el sepulcre o la tomba destinat a una persona difunta: «El cadáver fue conducido a su última morada». Si tant ens calgués adaptar aquesta frase, no escauria pas de recórrer a *casa, mansió* o *domicili*. Segurament, de tots els termes que hem indicat, el més adequat fóra *sojorn: el seu darrer sojorn*.

Albert Jané